

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra Poetiske Skrifter I

Citation: Oehlenschläger, Adam: "Poetiske Skrifter I", i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter I*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN, 1926-1930, s. XIX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl01val-shoot-idm139633873777920/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter I

Hildetand dobbelt mørk og mægtig. Oehlenschläger har her overfor Grundtvigs Kritik villet vise, at han, naar han vilde, kunde »sejle det nordiske adskillige Streger nærmere«, end han havde gjort det i »Hakon Jarl« eller »Palnatoke«. Beundringsværdig er den episke Vælde, hvormed han har formaaet at male det mægtige Kampbillede, men enestaaende er den metriske Kunst, der er udfoldet i den mesterlige, markante Benyttelse af tre oldislandske Versemaal. Digteren har forladt sin Kunstteori fra Romancerne i »Digte, 1803«, der vilde klæde det nordiske Stof i Sydens Færver; han har forstaaet, at den fuldendte Kunst er den, hvor Indhold og Form dækker hinanden helt.

Overhovedet viser de bedste Digte fra denne Periode overalt den vigtige menneskelige og kunstneriske Udvikling. Digteren havde gennemgaaet i de rige Rejseaar. »Ewalds Grav« overgaar de tidligere Ewald-Digte ved sin dybere Forstaelse af Ewalds tragiske Personlighed. »Til min Læser« er en moden Mands Syn paa Kunsten og paa Kunstneren, der i sin schillerske Visdom er langt mere frugtbart og omfattende, ogsaa langt aandfuldere, end den lidt sentimentale Blomstermiddelbarhed fra »Morgenvandring«. Og den Vision, som med næsten forfærdende Storhed aabenbarer sig i Hymnen til Tragediens Muse, »Til Melpomenes«, er et Bud om en Aandens Verden, som ingen tysk Romantiker havde fundet Vejen til — Shakespeares og Schillers.

Men de store Løfter, som »Digtninger« 1811 havde givet, blev kun indfriet i »Helge« og aldrig siden.